

מיני-שולחן

הגברות הצעירות סרבו

קשה לדעת, אם הרחקתן של שחקניות טניס-השולחן מישראל (לייפניך אליזבט, גולדמן שרה) מהאליפות העולמית בטניס-שולחן, נובעת מחוסר מלווה, ששיגיה עליהן, או בגלל רצון המארגנים, להפטר מישראל.

אחרון לתחרות. הגברות הצעירות לייצג את ישראל ביתר כבוד מאשר הגברים. בשני המשחקים היחידים, שבהן נטלו חבל, הפסידו בשיעור של 2:3 (לצ'כיה) 2:3 (להודו). הגברים הצעירות בפגישותם להפסיד במשחק, עם צ'כיה, ארצות-הברית, שוייץ, פורט (5:0), הודו 3:5. נצחון אחד נפל בחלקם, במשחקם נגד יוון 5:0. למשחק השלישי לא הצליחו הגברות להגיע. בתחילה הודיעו שחקניות הגבחרת המצרית על סירובן, להפגש עם הישראליות, מטעמים פוליטיים. הדעה שרויחה בין הגבחרות היתה, שהמצריות תפסקנה לשחק, אך אחר-כך נסוגו מארגני התחרות. האיום על המצריות לא קוים, במקום זה נחלו המארגנים באיחור הישראליות.

נדורגל

בלי אלי פוקס

הליגות הנפרדות ל"הפועל" ו"מכבי" נמשכות בהתאם לתכנית. בגביע "ידלעשרה" של "מכבי" אין חלות הפתעות. קבוצת "מכבי" תלאיבי (בלי אלי פוקס) צועדת מחיל אל חיל. התלאיביים צועדים בראש טבלת הליגה, כשלושתם 6 נקודות מתוך שלושה משחקים. במשחקי הגביע של "הפועל" נופלות הפתעות את העליונות נוטלת ביתניים קבוצת "הפועל" רמת-גן (4 נקודות). "הפועל" תלאיבי, שהפסידה לפני שבועיים לירושלמיים, לא יכלה לגבור על שחקני "הפועל" ראשון-לציון, נפרדה מהם בתוצאת התיקו (1:1).

נדורסל

ליגה פנימית

עד עכשיו קוימו משחקים פרטיים בכדורסל, בגמנסיה העברית "הרצליה". נבי חרות של כחות שונות צצו והתפתחו, וכדי להוציא את המרץ המצטבר על ספורט מועיל ומכריא, במקום על פוליטיקה, נערכו משחקים ידידותיים בין המחלקות. יותר טוב בריע. כאשר המתח במשחקים ידידותיים ירד, נמאס העניין לתלמי-

לפי הסכמים גמר. לאחר שורת משחקים בין הכתות, הגיעו שתי השביעיות לגמר: חקלאית וריאלית (א-ב). משחק הגמר נערך על מגרש הגמנסיה, בנוכחות קהל המנהלים, המורים והתלמידים. לכל אותם הנאספים לא נגרמה אכזבה - המשיח עמד על רמה גבוהה. מיד עם שריקת השופטים (צ'כיה ואהרון) פותחת הריאלית בהתקפה והיא שומרת על יתרונה עד סוף המחצית - 14:12. במחצית השנייה משנים החקלאים ואף רוכשים יתרון עם סיום המשחק - 32:18. החקלאים מאיר ואבנר, בהגנה, ואורי ומוניה בהתקפה, סייעו לג' צחון. בריאלית התבלט אריה.

מעניינת העובדה, שבליגה הכללית הצ' ליחו שלוש שביעיות (איה השמיניות, האם הן עסקות בלמודים?) לתפוס את המקור מות הראשונים. החקלאית אספה 12 נקודות מתוך ששה משחקים. בין הריאלית והספרות תית התנהל מירוץ נקודות, אך הגמר לא נגמר: שתי המגמות אספו 8 נקודות וה' כאבק ביניהן יהיה במשחק גמר מיוחד.

תלמידים לעומת אנודות. בזמן שהספורט, בין האגודות הקפואות, חדל לעניין את הקהל הרחב בגלל הניחון, הרי יומת התלמידים ברוכה. כאשר הארגון, השי' פוט והמשחקים נערכים ע"י התלמידים עצ' מם, מובטחים גם הענין, ההתלהבות והמתח. בתי-הספר האחרים יכולים ללכת בעקבות הגמנסיה "הרצליה" (אם כי בית הספר התיכון "גאולה" ו"שלוחה" הקדימו). והמטרה היותר רחוקה, היא לארגן ליגות בין בתי-הספר בתלאיבי ואח"כ תחרויות תלמידים בין הערים, הכפרים או המחוזות.

התאגרוכות

לא בתור יהודי

מאחר שמועדון ההתאגרוכות לחובבים, "קיאוס", בלונדון (מועדון לא יהודי), אר' גן תחרות מקיפה של חמשה זוגות, נגד מועדון גרמני, הודיע מר אדוארד תיאודור גולדברג, סגן יושב-ראש המועדון על הת' פטרותו מתפקידו. במכתב ההתפטרות מ' ביר גולדברג למוזכר המועדון: "החיפוש אחר מתאגרפים גרמניים הוא, לדעתי, מ' גה חמור או העלבה מכוונת לזכרם של אלה, שנלחמו ומתו. עלינו לזכור, כי עדיין לא עברו שש שנים, מאז הפציצו מטוסים גרמניים את לונדון ושלטונות הכלא של גרמניה הנאצית עינו אזרחים מכל האומים.

אנשי השביעית החקלאית ב"הרצליה" באמונים * משחקים פרטיים, יזמה עצמית

אינני יכול לשבת בתפקידי במועדון, השו' כח את כל הרברים האלה." גולדברג הודיע כי בין מתאגרפי המוע' דון ישנו מתאגרף ספרדי במשקל קל, אנ' די סנטוס, שהוריו נרצחו על ידי הפצצות הנאצים בספרד. סנטוס וחברים אחרים של המועדון הודיעו כי לא יתאגרו, ונראה כי רב המתאגרפים יעברו למועדון אחר. בשיחה של סופר ה"גיאויש קרוניקל" עם לובט, מוזכר הקלוב, הודיע האחרון, כי הוא שואג נאציים, אך השלטונות באנגליה ובארצות-הברית הקלו ודורשים קירבת הגר' מנים, מדוע לא יעשה הדבר גם בשטח הספורט. גולדברג הודיע לאותו סופר, כי הדרות אינה סיבת מעשהו.

מלחמת העולם

זוות במים

כששככה הסערה הראשונה, שקמה בבית הנבחרים הבריטי, עקב ההודעה שאדמירל אמריקאי יפקד על ציי האמנה האטלנטית, החלו הבריטים הנאים להתרגל לרעיון המש' פיל, כי חבריהם האמריקאיים אינם רוחשים עוד אמון לכושר הימי הבריטי, מתיחסים

אל הצי המלכותי מפוארה-המסורת בזלוול. טענו האמריקאים: מזה שנים רבות לא ראה הצי הבריטי קרבות ימיים של ממש. הוא התרכז בעיקר בתפקיד השובב לברי' טניה: מיגור הצוללות הנאציות, העברת שיירות מזון לאיים. אותה טעה עסק הצי (האמריקאי) בפעולות של ממש: התמודד בקרבות-ענק עם הצי היפאני, רכש נסיון קרבי ימי, שאין שני לו בין כל ציי העולם. האמריקאים חושדים, כנראה בצדק, שכל המחשבה הימית הבריטית היא הגנתית גרידא: לשמור על שיירות האספקה מפני צי הצוללות הסובייטי העצום. האמריקאים, לעומת זאת, חושבים במושגים תוקפניים. הנשק העיקרי, בעיניהם, אינו ספינת-הצייד הקטנה, כי אם נושאת-המטוסים הענקית, היוצאת אל מימי אויב בליות עשרות אניות מגן (סיירות, אניות-משחת ודוד), כדי להלום בו מהלומה אווירית ניצחת.

שנים שקשרו עיניהם. אולם גם האמריקאים אינם אדישים לאיום הצוללות הסובייטיות, העוללות, באחד הימים, לשתק לחלוטין את התחבורה הימית - אם לא תהיה מוגנת הגנה יעילה. התשובה היתה אמריקאית טיפוסית: צוללות לציד צוללות. לפני שבוע ירדה הצוללת הראשונה מסיפוס קי-1 הימה. צוללת-כיס זו (750 טון), המגיעה רק למחצית גודלה של צוללת רגילה, צוידה בנשק קטלני חדש. היא תגלה את אויבתה, הצוללת, כששתיהן מתחת לפני המים, בעזרת הסונאר (מכשיר, המשגר גלי-קול מתחת לפני המים וקובע, לפי ההדים, אם נתקלו הגלים בדרכם בעצם זר, באיזה מרחק, באיזה עומק). היא תהרוג את הצוללת בעזרת טורפדו, המכוחן את עצמה, באמצעות מכשיר אלקטרוני.

כל איש-צוללת ירא צוללת אויבת במים, אמר אדמירל-משנה מומן האמ' ריקאי. דומה הדבר לשני אויבים, שקשרו עיניהם ואורבים זה לזה, כשכל אחד מחכה שהשני יפר את השקט ויגלה את עצמו... צודקות אפומיות. אולם גם האמ' ריקאים הודו, כי עדיין לא נמצאה תשובה מלאה לצוללת הסובייטית. הסונאר אינו פועל אלא בטוח של קילומטרים מעטים (בניגוד לראדאר האוירי), הצוללת יכולה לשגר את הטורפדות הסקלניים שלה, כשהיא נמצאת מחוץ לטוח הסונאר של קרבתה. יתר על כן, הצוללת המצוידת בשנודקל (צנור השואף אויר, כשהיא נמצאת מתחת לפני המים) יכולה לנוע מרחקים עצומים, מבלי להתגלות על פני המים, יכולה להת' קדם במים במהירות גדולה יותר, מאשר אניות רבות השטות על פני הגלים. ואי

שם באופק מצפה האיום הגדול ביותר: צוללת אטומית, המצוידת בכח עצום, המסוגלת לפתח מהירות נוראה.

ארגונים

בנו לבניה

מאותו יום בו השתלט חואן פירון, לפני 5 שנים, על החיים הפוליטיים של ארגנטינה, הורגשה ידה של אשתו היפה

אוח פירון, בעזה וידידה * דבורה הנביאה, מאדאם פומפדור

יותר ויותר. היא אירגנה את האגודות המק' צועיות, שברה בהן כל אופוזיציה, הפכה אותן סניף ממשלה. היא ייצגה את המדינה בוונין לארץ, כבשה את לבו של פראנקו השמנמן, של האפיפיור הרוזה, היא שיכנעה את בעלה, להראות יד חזקה לאילי הביזנס האמריקאיים, לסחוט הון תועפות מן האוצר הבריטי תמורת הבשר החיוני לאנגלים. אוה ניהלה גם את התעמולה הביתית של חואן. דוגמא: חואן הכריז, כי הוריד את הוצאות משק הבית שלו מ-12000 ל-1200 פוז, ע"י כך שנטע ירקות בגנו, גידל פירות ותרגולות לתזונתו הפרטית. העם שלנו זורק מדי שנה בשנה תצי מיליון ראישי בקר לתוך פחי האשפה, הכריז חגיגות, "בשיירים שאנחנו מבזבזים בכל יום, בבואנוס-איירס, אפשר להאכיל כרך אירופי שלם במשך שבוע..."

"האשה הזאת". בני החברה הגבוהה אינם יכולים לשכות, שאוה דוארטה דה' פירון החלה את הקאריירה שלה ככוכב-קולנוע, מכנים אותה "האשה הזאת". אולם בפי רבבות הפועלים והעניים, אוה היא "אניטה שלנו". האשה המוסיטה את ידיה העצוגות לדלי העם, קוראת להם "חברי היקרים, חסרי הכותנות". לא כל הצלחותיה של אוה, בקרב מעמד הפועלים, הושגו בדיבורים בלבד. מאז נטל לידיו הגנרל הלאומני את השלטון, בעזרת הצבא ובתמיכתם המוסרית של הפועלים, חלו רפורמות עצומות במדינה: נשבר שלטון בעלי האחוזות, הועלה השכר, קוצצו שעות העבודה, הורד שכר הדיירה, הוענקה פנסיה לפועלים המגיעים לגיל 50, משכורת 13. רפורמות אלה השניאו את השלטון על מעמד הבינוני, אך קרבו את מעמד העובדים.

קול חנוק. בראש משלחת של מפלגת הנשים הפירונית התייצבה אוה לפני חואן, הגישה לו שי שערון-זהב, הציעה לו, באופן רשמי, להציע את מועמדותו, בשנית, בבחרי רות לגשיאות בשנה הקרובה. "יתכן שהפרנו את פקודתו של נשיאנו הגדול", דיקלמה אוה, "אולם פעמים רבות בהיסטוריה הפרו אנשים את פקודת ממשלתם, כדי להציל את מולדתם. כך נוהגות גם אנחנו: אנו מפירות את פקודתך, כדי להציל את מולד' תנו בשנה הבאה, אנו נציל אותה בעזרתו של איש אחד: פירון."

הנשיא הגדול נראה כאילו לא יוכל להש' תלש על גשותיו הסוערים. בקול חנוק השיב: "בשעה שאני רות לגבירותי, נשיאת המפלגה, רצוני לבטא, בפעם הראשונה בציבור, באיזו מידה אני מודה לה עכור עבודתה הגדולה... אין לתאר כלל את פעו' לתה של אשה זו, שהגורל העמיד אותה לצד..."

* מימין: אוה, חרדנית דוהם, חואן פירון.